

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

سازمان زنان هشت مارچ (ایران - افغانستان) - واحد بلجیم
۱۷ می ۲۰۱۶

گزارش اکسیون "ضد تجاوز جنسی و مصونیت" در جیبوتی

شنبه ۷ می ۲۰۱۶ - بروکسل

شنبه بعد از ظهر، هفتم ماه می ۲۰۱۶ با فراخوان زنان جیبوتی برای اعتراض به "تجاوز به زنان و مصونیت" در آن کشور، مقابل سفارت جیبوتی در بروکسل جمع شدیم. این زنان ده روز تمام در "خانه خلق بروکسل" در اعتصاب غذا بودند تا توجه رسانه‌ها و نیروهای مترقی را به این موضوع جلب نمایند و در اصل این اکسیون اختتامیه‌ای برای این حرکت نمادین‌شان بود.

این زنان در اعتراض به تجاوز سیستماتیک ارتش به زنان دست به اعتصاب غذا زده بودند. چون در جیبوتی تجاوز ارتشیان به زنان، در روستاها و شهرهایی که اعتراض صورت می‌گیرد یا مردم به مخالفان کمک‌های مالی و غذایی و... می‌کنند، یکی از راه‌های سرکوب و ارباب مردم است. بسیاری از این زنان سال‌ها در مقابل این روش جنایتکارانه سکوت کرده بودند، ولی وقتی که پس از سال‌ها با شکستن سکوت به افشاگری پرداختند، دولت جیبوتی بی‌شرمانه و در کمال وقاحت آن‌ها را مغرض، دروغگو و عامل بیگانه و... معرفی کرد. این در حالی است که چندین دکتر متخصص زنان در فرانسه و بلجیم در مصاحبه‌های مطبوعاتی اعلام کرده‌اند که نه تنها این زنان مورد تجاوز قرار گرفته‌اند، بلکه شدت این جراحات وحشیانه به قدری زیاد بوده که پس از سال‌ها هم قابل تشخیص است، چون بسیاری از این زنان پیش از این که مورد تجاوز قرار گیرند، قربانی ناقص‌سازی جنسی (ختنه زنان غلط مصطلح در مورد بریدن آلت جنسی زنان است) بوده‌اند و در زمان تجاوز واژن آن‌ها دوخته بوده است و به عبارتی "باکره" بوده‌اند، به همین دلیل شدت جراحات تجاوزهای وحشیانه به قدری است که پس از سال‌ها جراحات فزینگی عمیقی بر بدن آن‌ها باقی مانده است.

این زنان بر تابوهای سنتی و فرهنگی و مذهبی، شرم، سکوت، صبر و... فایق آمده و این مبارزه را (با درک‌های سیاسی مختلف) دامن زده بودند، آن‌ها سعی کردند حمایت فعالان زن را نیز جلب نمایند، اما بسیاری از سازمان‌های زنان بلجیمی که رسمی و قانونی هم هستند و از بودجه و حمایت‌های دولتی و... برخوردارند، این کار را انجام ندادند. هر چند بسیاری از این فعالان با امضا یطومار و یا به شکل فردی اعلام حمایت کرده بودند، اما اکثر سازمان‌ها به بهانه این که این فعالیت سیاسی است و آن‌ها "فعالیت غیرسیاسی" می‌کنند، از این کار سر باز زدند و حتی از دادن محلی

برای اعتصاب غذا به آن‌ها خودداری کردند و در نهایت به کمک برخی فعالان رادیکال جنبش زنان، زنان سوسیالیست ترکیه "خانه خلق" را با آغوش باز به روی آنان گشودند.

در مدت این ده روز افراد و سازمان‌های زیادی از جمله فعالان سازمان زنان هشت مارچ در بلجیم به محل اعتصاب غذا رفته و با آن‌ها اعلام همبستگی نمودند و برخی از آن‌ها نیز در این اکسیون هم شرکت کردند، اما خیری از مدیا و دوربین رسانه‌ها نبود. زنان جیبوتی که ظاهراً از شهرهای مختلف این کشور بودند، با وجود این که اعتصاب غذا به شدت آن‌ها را ضعیف کرده بود، اما با قدرت و خشمگین در این حرکت اعتراضی حضور داشتند، برخی نیز کودکان‌شان را هم به همراه داشتند و لحظه‌ای از شعار دادن باز نمی‌ایستادند. بعضی از آنان به زبان محلی جیبوتی، برخی فرانسه و بعضی عربی ... صحبت می‌کردند. جالب این‌جا بود که به نسبت مردان زیادی هم حضور داشتند که عمدتاً جوان و نوجوان بودند و از هیچ کمکی چه در زمینه سازماندهی و چه شعار دادن و ... فروگذار نمی‌کردند. فعالان سازمان زنان هشت مارچ و کمیته جوانان بلجیم، زنان سوسیالیست ترکیه و زنان کُرد به شکل متشکل در این اکسیون شرکت داشتند و در همبستگی با تظاهرکنندگان با حرارت همراهی می‌کردند.

شعارهای این اکسیون که در اعتراض به "تجاوز و مصونیت" بود: "نه به تجاوز!"، "تجاوز به زنان را در شهرهای جیبوتی متوقف کنید!"، "تجاوز به زنان را در تمام جهان متوقف کنید!"، "بدون عدالت، صلح وجود ندارد!"، "ارتش همه جا، عدالت هیچ جا!"، "جای متجاوز در زندان است!"، "جای شکنجه‌گر در زندان است!"، "زنده باد همبستگی جهانی زنان!" و ... یکی از زنان که از سازمان دهندگان اصلی این حرکت بود به قدری شعار "تجاوز را متوقف کنید!" را با خشم و حرارت تکرار کرد که دچار ضعف جسمی شد و دوستانش او را به کناری بردند تا تجدید قوا نماید. دیگر زنان هم هر کدام پشت تریبون رفته و پیام همبستگی خود با زنان جیبوتی را اعلام نمودند، زنی از گینه گفت که خواهران، ما شما را به خوبی می‌فهمیم و در کنار شما ایستاده‌ایم، دختر جوانی به زبان عربی صحبت کرد و گفت ما زنان از هر زبانی در جیبوتی باید علیه تجاوز جنسی متحد شویم، زنی از سازمان دمکراتیک زنان کُرد به ساختار نظام سرمایه‌داری اشاره کرد که روزانه همه زنان را در تمام جهان هدف قرار داده و با تجاوز می‌خواهد اراده و اعتماد به نفس زنان را از بین ببرد اما ما زنان قدرتمند هستیم، بسیار قدرتمندتر از آن‌چه که تصور می‌شود و این تجمع فقط بخش کوچکی از قدرت همبستگی و مبارزه متحد ماست، زنی از سازمان زنان سوسیالیست ترکیه گفت که امروزه ما هیچ راهی جز مبارزه متحد نداریم و تجاوز و خشونت بر زنان مرز و ملیت ندارد و همه ما زنان در هر جایی باشیم قربانی آن هستیم و نباید سکوت کنیم.

بخشی از پیام سازمان ما روی پلاکاردها و تیشرت‌های یک شکل‌مان کاملاً برجسته بود، تیشرت‌هایی که روی آن نوشته بود: "بدون مبارزه انقلابی زنان، هیچ تغییری امکان پذیر نیست!" و "اگر یک زن رها نباشد، هیچ کس رها نیست!" و پلاکاردی با این مضامین: "زنان، برای مبارزه علیه میلیتاریسم و تجاوز درون سیستم پدر/مردسالار متحد شوید!"، "زنان در مقابل دو واپس‌گرایی پدر/مردسالار سرمایه‌داری امپریالیستی و بنیادگرایی مذهبی قرار دارند!" اما پیام شفاهی ما هم به طور خلاصه این بود: "تجاوز و تجاوز سیستماتیک دولتی برای درهم شکستن و ارباب زنان محصول یک سیستم مردسالارانه جهانی است که یک طرف سرمایه‌داری امپریالیستی و طرف دیگر بنیادگرایان مذهبی هستند. اما استفاده از تجاوز سیستماتیک آن هم با فرمان دولتی برای درهم شکستن زنان خصوصاً به لحاظ ایدئولوژیک، برای ما زنان ایرانی بسیار آشناست، برای این که جمهوری اسلامی ایران نیز بعد از گرفتن قدرت برای درهم شکستن و ارباب زنان انقلابی و شورشی در زندان‌ها از همین روش خصوصاً در مورد زنان "باکره" استفاده کرد و بسیاری از این زنان را بعد از تجاوز اعدام کرد و ... اما زنان عقب‌گرد نکردند، همان طور که زنان در هیچ کجا

عقبگرد نکرده‌اند. امروز که بیش از هر زمان دیگر گلوبالیزاسیون سیستم پدر/مردسالار را جهانی کرده است ما نیز نیاز به یک مبارزه جهانی داریم و در کنار شما خواهران پرقدردمان در جیبوتی می‌ایستیم تا متجاوزان را چه در درون و چه بیرون دولت و ارتش مجازات کنیم."

زنان شرکت کننده در این اکسیون به راستی از یکدیگر نیرو گرفته و خود را در یک مبارزه مشترک متحد می‌دانستند. اگرچه حضور زنان بلجیمی و غیرمهاجر کم رنگ بود اما آن دسته از زنانی که شرکت داشتند با حرارت از خواسته‌های جهانی زنان حمایت می‌کردند و با شعار "همبستگی جهانی زنان" برای فعالیت‌های مشترک بعدی اعلام آمادگی می‌کردند.

سازمان زنان هشت مارچ (ایران - افغانستان) - واحد بلجیم

۲۰۱۶هـ ۱۱

8mars.com

